POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący, sprawozdawca) SSN Andrzej Ryński SSN Jacek Sobczak

w sprawie J. N.,

o zarządzenie wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 25 marca 2011r.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w dniu 22 stycznia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego, od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 3 października 2014 r.,

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w Z z dnia 22 lipca 2014 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie oraz utrzymane nim w mocy postanowienie Sądu pierwszej instancji i na podstawie art. 15§1 k.k.w. umarza postępowanie wykonawcze o zarządzenie wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 25 marca 2011r., sygn. II K .../11.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 25 marca 2011r., sygn. II K .../11, J. N. został skazany za czyn z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat.

Wyrok ten, bez zaskarżenia, uprawomocnił się z upływem dnia 1 kwietnia 2011r.

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2014r. Sąd Rejonowy w Z, na podstawie art. 75 § 2 k.k. zarządził wykonanie powyższej kary.

Po rozpoznaniu zażalenia skazanego, Sąd Okręgowy w Ł. postanowieniem z dnia 3 października 2014r. utrzymał w mocy orzeczenie Sądu Rejonowego.

Kasację od postanowienia Sądu Okręgowego, na korzyść J. N., wniósł Prokurator Generalny. Podniósł w niej zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść postanowienia naruszenia przepisów prawa karnego materialnego i karnego wykonawczego – art. 75 § 4 k.k. i art. 178 § 3 k.k.w. – polegającego na wydaniu orzeczenia utrzymującego w mocy postanowienie Sądu pierwszej instancji o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności, pomimo tego, że upłynął już okres próby oraz dalsze 6 miesięcy i nastąpiło zatarcie skazania, co powinno skutkować uznaniem przez Sąd Okręgowy, iż kara pozbawienia wolności, na którą został prawomocnie skazany J. N. z powodu zatarcia skazania nie podlega wykonaniu oraz umorzeniem postępowania wykonawczego w tym zakresie.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz utrzymanego nim w mocy postanowienia Sądu pierwszej instancji i umorzenie na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. postępowania wykonawczego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego była zasadna w stopniu oczywistym, uzasadniającym jej uwzględnienie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Wyrok skazujący J. N. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 3 lata, uprawomocnił się z upływem dnia 1 kwietnia 2011r., a zatem od dnia 2 kwietnia tego roku rozpoczął bieg okres próby, który upływał w dniu 2 kwietnia 2014r., a dalsze 6 miesięcy upływało z dniem 2 października 2014r.

Bezspornym jest, że podstawą prawną zarządzenia wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności był przepis art. 75 § 2 k.k., przewidujący fakultatywne zarządzenie wykonania kary. Przepis art. 75 § 4 k.k. stanowi, że zarządzenie wykonania kary nie może nastąpić później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. Wykonalność postanowień w postępowaniu

wykonawczym określa co do zasady przepis art. 9 k.k.w., który w § 3 stanowi m.in., że stają się one wykonalne z chwilą wydania, "chyba że ustawa stanowi inaczej (...)". Zasadnie autor kasacji podniósł, że właśnie w takiej sytuacji procesowej jaka w tej sprawie wystąpiła, zachodził wyjątek, do którego odsyła zacytowany przepis. Mianowicie art. 178 § 3 k.k.w. przewiduje, że "postanowienia o zarządzeniu wykonania kary wydane na podstawie art. 75 § 2 i 3 Kodeksu karnego stają się wykonalne z chwilą uprawomocnienia".

Postanowienie o zarządzeniu wykonania kary wobec J. N. zostało przez Sąd pierwszej instancji wydane w dniu 22 lipca 2014r., a więc niewątpliwie przed upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. Jednak nie mogło być ono wykonalne do czasu uprawomocnienia, właśnie z uwagi na treść art. 178 § 3 k.k.w. Uprawomocnienie tego postanowienia nastąpiło w dniu utrzymania go w mocy przez Sąd odwoławczy, ale to nastąpiło w dniu 3 października 2014r., a więc po jednym dniu od upływu okresu próby i dalszych 6 miesięcy. Sąd Okręgowy nie dostrzegł różnicy - wynikającej z art. 9 § 3 k.k.w. oraz art. 178 § 3 k.k.w. pomiędzy obligatoryjnym (art. 75 § 1, § 1a i § 2a k.k.) a fakultatywnym (art. 75 § 2 i § 3 k.k.) zarządzeniem wykonania kary, a są one w obecnym stanie prawnym bardzo istotne (por. postanowienie SN z dnia 20 czerwca 2013r., I KZP 3/13). Skoro Sąd Okręgowy orzekał już po upływie okresu próby i dalszych 6 miesięcy (rzecz jasna, bez znaczenia jest kwestia czy był to jeden dzień czy dłuższy okres), powinien dostrzec, że wykonanie postanowienia o zarządzeniu wykonania kary nie było już prawnie dopuszczalne. Konsekwencją tego stanu prawnego powinno być zatem uchylenie postanowienia Sądu pierwszej instancji i umorzenie w tym zakresie postępowania wykonawczego – na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. Z upływem 2 października 2014r. nastąpiło bowiem przedawnienie możliwości zarządzenia wykonania kary orzeczonej wobec J. N., a co więcej, na podstawie art. 76 § 1 k.k. nastąpiło z mocy prawa zatarcie tego skazania.

W konsekwencji, zaskarżone kasacją orzeczenie o utrzymaniu w mocy postanowienia Sądu Rejonowego dotknięte było rażącym naruszeniem wskazanych w zarzucie kasacji przepisów prawa, których istotny wpływ na treść postanowienia był wręcz zasadniczy.

Implikacją tego stanu sprawy było uchylenie zarówno zaskarżonego postanowienia oraz utrzymanego nim w mocy postanowienia Sądu Rejonowego i umorzenie – na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. – postępowania o zarządzenie wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec J. N. wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 25 marca 2011r.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.